

Mīlestības tilts, kas celts 125 gadu garumā

Ausekļa Limbažu teātra *pūrā* ir arī daudz dziesmu, kuras tiek izdziedātas pa ceļam uz viesizrādēm un dažnedažādās kopīgās sanāksnās. Daļu no tām nu iepazīna balles viesi, un režisore Inta Kalniņa (priekšplānā) pierādīja, ka spēj *dirigēt* ne tikai izrāžu tapšanu, bet arī savu aktieru un zāles kopkori...

Ar Paula Putniņa lugas *Ar būdu uz baznīcu* atjaunotā iestudējuma izrādēm nedēļas garumā un noslēgumā lielo jubilejas balli *Pozitīvus teatralis* savu 125 gadu pastāvēšanu nosvinējis Ausekļa Limbažu teātris. Kopā ar ausekļiešiem šajā vakarā bija pat necerēti daudz ļaužu, tā apliecinādami, ka teātra kolektīvam ir ļoti liela loma pilsētas (un ne tikai!) sabiedriskajā dzīvē un ar savu aktīvo darbību tas iemantojis patiesu cieņu. To savās apsveikuma runās uzsvēra arī Limbažu kultūras nama direktore Sandra Mīze un novada domes priekšsēdētājs Didis Zemmers, jo sievišķi izceļot režisores Intas Kalniņas nopelnus Limbažu teātra radošajās izpausmēs un izaugsmē. Savukārt, sveicot jubilārus pilsētas domes vārdā, Leons Gerķis atgādināja, ka Ausekļa teātris jo sekmīgi nevis Limbažu vārdu arī tālu pasaulē. Prātā palika ilggadējās rajona kultūras dzīves un TDA *Katvari* vadītājas Taisas Arumas teiktie vārdi: - *Jūs esat ļoti laimīgi, jo jums*

ir tik daudz skatītāju mīlestības. Un šo mīlestības tiltu cēlušas daudzas paaudzes. Nu limbažnieki vairs nespēj iztikt bez teātra.

Tam, protams, pamatā pašu teātra ļaužu nopietnā atieksme pret izvēlēto ceļu - ar savu darbošanos priecēt, reizēm arī *modināt* citus. Bet veiksmes pamatā ir vēl kas, uz saucot jubilejas tostu, sanākušos aicināja režisore I. Kalniņa: - *Pats svarīgākais cilvēka dzīvē neatkarīgi no situācijas, laikapstākļiem, sliktā garastāvokļa vai apkārtējās pasaules negācijām ir pašam domāt labas domas. Kā domāsi, tā dzīvo!*

Arī teātra jaunākās paaudzes aktrise Marta Apine, kurai šis jubilejas sarīkojums bija diplomdarbs, absolvējot Rīgas Kultūras koledžu, bija domājusi šīs labās domas, tādēļ balles programma bija interesanta un tiešām *pozitīvus teatralis* - gan ar svinīgi nopietniem brīžiem, gan dzirkstošu jautrību. Ne velti viņas darba vērtētāja, pieredzējusi režisore un koledžas pasniedzēja Anna Jansone kā galveno Martas darba plusu uzsvēra prasmu uztvert teātra vides garu un cilvēku vēlmi pēc pozitīvām emocijām - tās strāvoja visu vakaru. Bet ar ko tas bija papildīts, vairāk lasiet 8. lappusē.

Īrisa DAIŅA
Jāņa KLIMANOVA foto

Tiem, kam pagājušosestdien nebija iespēju pašiem būt klāt Ausekļa Limbažu teātra lielajā jubilejas ballē *Positīvus teātrālis*, droši vien kāro uzzināt, kas tur īsti notika un kādēļ šis notikums joprojām ļaužu valodās. Tāpēc *pavērsu priekškaru*, lai arī jūs, lasītāji, varētu gūt par to nelielu priekšstatu.

Viss sākās ļoti nopietni - aktieri izspēlēja zīmīgākos fragmentus no pēdējos 5 gados tapušajām un skatītājos rezonansi guvušajām izrādēm, tikai tad režisore Inta Kalniņa uzsauca svētku tostu, bija kopīga bildēšanās (droši vien daudzi bija pārsteigti, cik kupls ir teātra kolektīvs, kad kopā sanāk vairākas tā paauzdes) un vārds tika dots apsvēicējiem. Kad visi 3 simti zālē sēdošo bija iejutušies vakara atmosfērā, kur bijušas, kur ne, uzradās divas nīpras sūtu sievas (zinātāji tajās sazīmēja teātra jaunās aktrises Martu un Agnesi) un sāka visu izkārtot pēc sava prāta. Dziedošajiem ausekļiešiem vajadzēja atīt teātra dziesmu kamoliņu, kurā gan kolektīva himna - *Maija nakts*, gan tās, kuras dažiem aktieriem un abiem režisoriem Intai un Didzim Jonovam gluži vai kļuvušas par vizītkartēm. Tāpat *sūtenes* beidzot ļāva atvērt dāvanu maisu citiem kultūras nama pašdarbniekiem, un tas bija pārsteigumu un izdomas pilns. TLMS *Dzīlna* bija pārtapusi par vīru kori, TDA *Sakta*, tērpies pelēkos vadmalas svārkos, veltījumu jubilāriem sāka ar *Mazs bij' tēva novadiņš*, bet no beidza ar ekspresīviem mūsdienų deju ritmiem, *Jampadracis*, pamānījās, ka, pateicoties labajam gariņam Sarmītei Kairišai, skaistākās puķu dobes Limbažos ir pie Teātra mājas, bija sagādājis kuplu egļu zaru saimi, lai stādījumi pa ziemu nenosalst, un, protams, arī muzikāli baletisku priekšnesumu. *Ziedoņa* vīri lēca polku, pūtēju orķestris *Lemisele* bija pārvērties par sieviešu kori - tā varētu vēl ilgi turpināt. Bet īpašu pārsteigumu jubilāriem sagādāja TDA *Katvari*, pasniedzot savas Ausekļa teātra 125 gadei par godu radītās īpašās *Spīdaldas balvas* dažnedažādās nominācijās, kur kon-

Laimīgākie cilvēki tovakar - režisore Inta Kalniņa (no kreisās) un Kultūras koledža studente Marta Apine

kurence bija ne pa jokam. *Mūža debijā* to ieguva Kārlis Puisītis, kas atkal ir uz skatuves - spēlē atjaunotajā izrādē *Ar būdu uz baznīcu* to pašu lomu, ko pirms 20 gadiem. Labākā pirmā plāna aktiera gods tika Regīnai Tamanei, 125 gadu garumā labākā jaunā režisora tituls (konkurējot ar pašu Alvi Hermani!) - Didzim Jonovam. Par pirmo mīlētāju tika atzīts Juris Žūriņš, labāko TV režisoru - Juris Bebrīšs. Šķiet, nevienam zālē sēdošajam nebija šaubu, ka labākā 19. - 21. gs. teātra gods pienākas Ausekļa Limbažu teātrim, bet pēc *Spīdaldas balvas* par mūža ieguldījumu, ovācijām skanot, varēja doties Inta Kalniņa.

Laiks tovakar, skatoties, dziedot, atceroties interesantus piedzīvojumus teātra dzīvē, paskrēja tik ātri, ka vēl viens būtisks notikums - 5 jauno aktrīšu - uzņemšana teātra saimē - varēja notikt tikai pēc pusnakts. Kā jau tas kolektīvā pieņemts, viņām - Martai Apinei, Agnesei Dzenei, Montai Mednei, Madarai Mesterei un Santai Krauzei - pirms svinīgā solījuma nodošanas vajadzēja publiski apliecināt savu gatavību šim godam. Un jautrās mūķe-

Krustvecāki Juris Žūriņš (no labās) un Līga Amoliņa ar uzņemšanu Ausekļa Limbažu teātra biedru pulkā sveic savas krustmeitas - jaunās aktrises Agnesi Dzeni, Madaru Mesterei, Martu Apini, Santu Krauzi un Montu Medni

levadot savas 125. dzimšanas dienas balli, ausekļieši skaftītājiem atgādināja, ar kādām izrādēm tautā gājuši pēdējos 5 gados

nes no izrādes *Piedod, Bokačo, ja vari* pierādīja - jā, ir nobriedušas tam, lai režisori viņām varētu uzticēt nopietnas un interesantas lomas.

Kad kopīgi bija notiesāts pašu teātra ļaužu gatavotais kliņģeris no trim cipariem - 125, svētki turpinājās līdz pat pirmajiem gaiļiem, bet Marta atviegloti uzelpoja - viņas diplomdarbs izdevies! Jaunietes pa-

sniedzējas koledžā - Anna Jansone un Jolanta Borīte - uzteica meiteni, ka viņa diplomdarbam izvēlējusies ļoti grūtu uzdevumu - rīkot un vadīt lielu balli. Pati Marta atzinās, ka darījusi to ne jau atzīmes dēļ, bet tādēļ, ka ļoti mīl šo teātri un ļaudis, kas tajā darbojas. Otrs laimīgākais cilvēks tovakar noteikti bija Inta, jo tik daudz mīlestības vārdu, domā-

ju, ne viss Ausekļa Limbažu teātris, ne pati vēl nekad nebija saņēmusi. Taču viss turpinās - jau svētdien limbažnieki aicināti noskatīties teātra daudzsolosās studijas Lōpi (kā to mīļi ar garo "o" dēvē savējie) izrādi *Trīs sivēnītes un...*

Īrisa DAIŅA
Jāņa KLIMANOVA foto